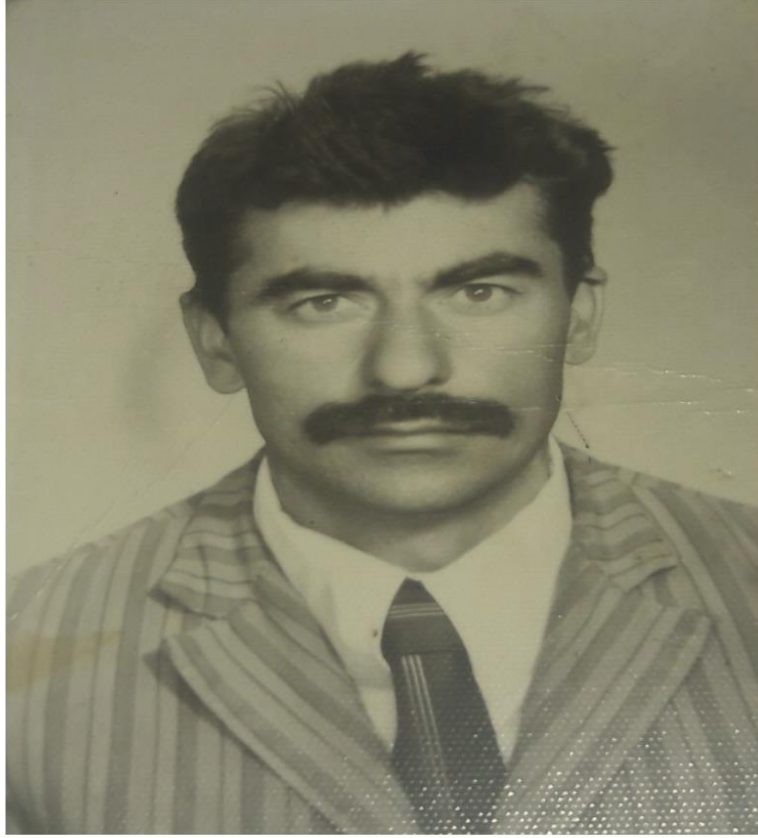

ZOR BİR HAYAT

MEHMET ALİ PAT'IN UZUN GÜLERİ

Mustafa Eren PAT

MEKTEBE İLK ADIM

Köye ilk defa bir öğretmen gelmişti. Çocuklar heyecanla okula gitmeyi bekliyordu fakat köyün önde gelen insanları, cahilliğin verdiği bağınazlıkla ile çocukların mektebe gidip okuması halinde Hristiyan olacağını düşünüyorlardı. Köyün az bir kısmı ise bu görüşe katılmıyordu ve sessiz kalıyordu; bu yüzden okula gidenlerin sayısı azdı.

Bir gün öğretmen sınıfın mevcudunu artırmak için bütün öğrencilerine çocukların okula gelebileceğini, herkesin kayıtlı olduğunu duyurmasını istedi. Çocuklardan biri Mehmet'in yanına gelerek okulda kaydının olduğunu, mektebe gidebileceğini söyledi. Mehmet, ise heyecan ile mektebe koştu. Kaydını yaptıracaktı; ama bir sorun vardı kimlik bilgilerini bilmiyordu. 1946 doğumlu olmasına rağmen boyuna kilosuna bakarak 1948 doğumlu sayıldı. Okulda ilk defa biraz vakit geçirdi ve öğle vakti evin yolunu tuttu. Okul uzaktı; ama sürekli gidip gelmeye kararlıydı: Çünkü büyüyünce öğretmen olmak istiyordu; azda olsa keyifli bir vakit geçirmiş, okulu çok sevmişti. O kendinden önce okula gittiği haberi eve gelmişti. Babası çok sinirlenmişti, evin önünde onu bekliyordu. Gelince babası cahilce davrandı onu dövdü ve üç gün eve hapsetti bu yüzden okula gidemedi. Uzun bir süre sonra okula gitmeyen çocuklar için ceza yarası çıktı; ama yine de babası okula göndermemekte ısrarlıydı.

Bir gün öğretmen eve kadar gelir, çocukları okula götürmek için izin ister. Babası ise bu duruma çok sinirlenir ve kızar Öğretmen ise hiçbir şey demeden gider. Öğretmen okula gider bir dilekçe yazar ve mahkemeye vermek için merkeze doğru yol alır. Mehmet'in babası bu durumu duyar. Yol üzerinde öğretmeni bekler ve ceza kesilmemesi için onu ikna eder. Çocukların okula gideceği sözünü verir. Bunun üzerine Mehmet'in babası bir defter, bir kalem alarak Mehmet' i okula gönderir.

İlk defa yazdığı için ilk yazısını büyük harflerle yazar. Defter yirmi sayfalık olduğu için defter hemen biter. Mehmet babasından yeni defter ister. Babası, defteri bir günlük maaşı ile alacağı için pahalı bulur ve defteri araba lastiği ile siler. Defterin her yeri siyah olur. bu duruma Mehmet çok üzülür. Ama kullanır. Çok geçmeden defter bir defa daha bitter ve korkudan babasına söyleyemez. Annesine söyler, annesi defteri bir defa silmesini söyler ikinci defa silerken defter yırtılır.

Ağlayarak annesine söylerken komşusu duyar ve biraz para vererek ve defter almasını söyler ve bir seneyi iki defterle bitirmiş olur. Defter bitmesin, diye de okula gitmediği de olmuştur .Yeni döneme de geçmeden o köyden göçerler.

YENİ KÖY

Yeni bir köye göçerler, orada okula çok kişi gittiği için sıra yoktur ve kendisi gibi birçok çocukla birlikte oda okula gitmez ve okul hayatı orada son bulur.

Çocuk yaşta işe başlar Yapacak bir iş olmadığı için günlük işe gider. Evin en büyüğü olduğu için kardeşlerine örnek olmak için eve para getirmek zorundaydı. Bir yıl kadar bu hayat bu şekilde devam eder ve sonunda hastalanır doktora gidemediği için uzun bir süre yatar. Hatta onun öldüğü haberi bile yayılırdı. Sonunda köyde önde gelenlerinden bir amca aynı hastalığa tutulmuştu. Ondan artan iğnesinin birini Mehmet'e verir. İğneyi vururlar. Mehmet kendini toparlar. Hastalık hayvanlardan ve hayvan besinlerinden geçen Tifo hastalığıdır; ama hastalık yeniden nükseder diye herkes çok korkar. Kendine dikkat eder ve hastalık bulaşmasın diye hayvan besinlerini yemez. Bu durum uzun süre devam eder; ama yine de işini ihmal etmez. Günlük işe gider. O anlarda ülke krize girer ve geçim sıkıntısı yaşarlar. Babası ise böyle gitmeyeceğini anlayarak Komşularıyla birlikte Suriye'ye gitmesini söyler. Oradan çay gibi eşyalar getirmesini söyler. Biraz toprak satarak at alır ve uzun süre kaçak yollardan çay alıp satarlar. Bu iş iyi para kazandırır; getirdikleri eşyaları hem kendileri yer hem de kalanlarını satarlar bu iş iyi para kazandırır ama bir gün gelirken hava şartlarından dolayı at birden ürker ve dereye düşer. Hem aldığı eşya ziyan olur hem de at telef olur. Eli boş eve döner. Eskisi gibi günlük işe geri döner.

İki çocuğu, dedesi ve nenesinin yanında.

EVLİLİK

Mehmet'in ablası evlenecekti başlık parası olarak da damadın kız kardeşini alacaklardı. Bir sıkıntı vardı; Mehmet ile kız bu evliliği istemiyorlardı fakat aile baskısının önüne geçemiyorlardı. Çünkü Mehmet'in ablası evlenmişti. Mecburen de Mehmet evlendi; ama bu evlilik huzursuzdu. Uzun sürmedi yedi ayda ayrıldılar.

Ayrılığın üzerine Mehmet'in ailesi kızlarını almak istediler ama onlar mutluydu ve artık çok geçti çünkü bir çocukları olacaktı. Onun için de bir şey yapamadılar. Mehmet ise daha evlenmek istemiyordu, çok gençti daha ev kurmaya gücü yetmezdi. Askere bile gitmemişti ama bunu kimseye anlatamıyordu. Aradan üç ay geçmeden yeni bir evlilik yaptı. Ailesinden uzak bir köye ev kurmuşlardı. Hayat çok zordu, eskisi gibi iş bulamıyordu. Yine de zorla geçiniyordu bir yıl sonra da askerlik yaşı geldi ve askere gitti; ama biraz zor ayrılacaktı karısı hamileydi.

ASKERLİK

Askere gelmişti ama bir gözü arkadaydı yirmi dört ay askerlik yapacaktı. O anda bir çocuğu olacaktı karısını evinin orda oturan dayısına emanet etti Sürekli mektup gönderiyordu; ama cevap alamıyordu. Nedense mektup köye gelmiyordu. Merak etmemek elde değildi. Memlekete giden arkadaşlarından haber alıyordu. Askerde iken bir kızı olduğunu öğrendi ve çok sevindi. Ama izin alamamıştı. Ayrıca parası da yoktu sadece eve dönüş parası vardı ve

askerliğini bitirmesine de az kalmıştı, ama eve dönüş parası çalınmıştı yapacak bir şey vardı; uzun yıllar kullandığı saatini satacaktı. Sattı da ve askeriyeye döndüğünde ise arkadaşları kendi aralarında para toplamışlardı. Mehmet'e verdiler. Mehmet kabul etmedi. Para çok fazlaydı ama zorla parayı verdiler. Mehmet parayla karısına, çocuğuna, dayısına hediye aldı ve memlekete gitti.

EVE DÖNÜŞ

Eve dönmüştü, herkesle hasret gidermişti. Kızı olmuş, bir buçuk yaşına gelmişti Beklediğinden de büyüktü; ama duyamıyordu. Onun için de para lazımdı. Sürekli sürecek iş arıyordu; ama etrafta sanayi olmadığı için iş bulamıyordu.

Dayısının yanına gidip durumu anlattı. Ondan yardım istedi. O da bir adamla iletişime geçerek Adana'ya gitti ve işi buldu. Ama adam karşılık olarak para istedi, hazırlıksızlardı. Verecek para yoktu. Köye dönerek zar zor etraftan borç para topladı ve adama verdi. İş sözünü aldı. Adama çok güvenmemişti, evi de uzaktı; ama dayısı kefil olmuştu. Adamdan haber bekliyorlardı; ama adam erteleyip duruyordu. Kolay kolay çekip de gidemiyordu. Aradan uzun zaman geçmesine rağmen haber daha gelmemişti kızı daha konuşamıyordu. O vakit ikinci çocuk doğdu. Çocuklara bez bile alamıyordu aslında parası vardı; ama onunla ne olur ne olmaz, diye borçlarını ödüyordu. Askerden dönerken daha farklı hayaller kurmuştu.

Askere giderken...

ZOR GÜNLER

Gün geçmeye devam ediyordu; soğuk bir kış günüydü. Kaldıkları ev yol seviyesinin altındaydı. Çok yağmur yağmış evi su basmıştı. Kış günü iki çocukla birlikte kafalarını korudukları ev de gitmişti.

Çaresizlerdi. Bu duruma evin yanındaki dayısı sessiz kalmamış, bir oda bir salon olan evin bir odasını yeğenine vermişti; ama Mehmet yük olmayalım, diye dayısının yaptırdığı inşaata çalışıyor, para almıyordu. Arada sırada annesinin yanına gidiyordu. Bir aklıda parayı verdiği adamdaydı dayısı unutmuştu. Fırsat bulsa izin alıp Adana'ya gidecekti; ama izin alırsa işten kaçmak olduğunu düşündüğü için almıyordu. Bu sırada ağzından kan geliyor, gün geçtikçe direnci düşüyordu. Büyük bir hastalığa doğru gidiyordu; ama kimseye belli etmiyordu. Bir gün dayanamayıp Adana'ya gitti.

YENİ İŞ YENİ BAŞLANGIÇ

Adana'ya gelmişti. Bu sefer adamla görüşmeyecekti Aklında farklı şeyler vardı. Evi buldu, kapıyı çaldı bir genç açtı Babasının evde olmadığını söyledi. Mehmet ise bekleyecekti içeri geçti uzandı. Sonra adam geldi, adamın kim olduğunu söyledi. Çocuk ise durumu anlattı.

4 Çocuğuyla birlikte...

Adam yine erteleyecekti. Nasıl olsa oradan göçecek kayıplara karışacaktı. Mehmet uyandı. Adam konuya girdi ve erteledi. Bunu üzerine Mehmet evde kendisini iki çocuk beklediğini yedirecek yemeklerinin olmadığını herhangi bir fabrikaya girene kadar burada kalacağını söyledi. Adam çok şaşırıldı ilk defa böyle bir şeyle karşılaşılıyordu. Beş gün orda kaldı. Sonra adam bir fabrikaya giderek işe sokma girişiminde bulundu fabrika sağlık raporu istedi Mehmet de ise verem hastalığı çıktı. Üzülerek köye döndü. Durumu dayısına anlattı. Bütün aile bu hastalığa çok üzülmüştü. Çünkü o zamanlarda verem ölümcül bir hastalıktı. Dayısı ise köyden bir akciğer filimi bularak fabrikaya

vermesini istedi. Hemen Mehmet fabrikaya giderek filimi verdi. Fabrika kabul etti ve köyden İskenderun'a göçtü Uzun zaman çalıştı. Zaman

zaman verem yüzünden işe gidemiyordu; o anlarda hem kızını hem de kendini Mersin, Kahraman Maraş, Gazi Antep gibi şehir hastanelerine götürüyordu. Ama durum hep aynı kızının kulak zarı doğuştan yoktu Kendisi ise hastalığı ilerlemiş acilen tedavi olması gerekiyordu. Tedavi olması için para gerekiyor, o vakit de üçüncü çocuk gelmişti. iki yıl kadar çalıştıktan sonra iş düşük bütçe ve olumsuz iş şartları yüzünden greve girdi ve işe gitmediler.

Mehmet ise bunu fırsat bilip Kastamonu'ya gitti Kastamonu da iki ay kaldı ve bayağı iyileşti. Yine de akciğerinde leke kaldığı için kendisine dikkat etmesi gerekiyordu. Hatay'a döndü işe gitmediği için dışarda sebze, meyve alarak dışarda sattı; ama hastalığı yeniden başlayabilirdi çok tehlikeliydi.

Bir yıl sonra grev sona erdi, üç katı bir maaşla işe başlayacaklardı Bu haber Türkiye gündemine oturmuş gazetelerde çıkmıştı mutlu sona ulaşmıştı. Bir yıl mücadelenin sonunda bu haber kendilerini çok rahatlatıyordu. Dördüncü çocuk dünyaya geldi. Çocuklarda okula gidecekti. Okula yakın yayla bir yer arıyordu. İskenderun'un havası çok kötüydü hem kendine yaramıyordu bazı yaylara göçtü ama uyum sağlayamadı ve en sonunda Belen'e göçmeye karar verdi. Hem orada akrabalarda vardı serin bir yerdi kendisine iyi gelecekti.

BELENE GÖÇ

Sonunda istediği yere göçmüştü. Havası güzel serin, ferah bir yerdi. Çam kokusu akciğerlerine iyi gelmişti. İlaçlarla birlikte direncini topluyordu. Biraz para biriktirip burada ev yapmayı planlıyordu. Artık kiradan çıkıp sürekli taşınmaktan kurtulacak Belene temelini atacak sürekli burada kalacaktı. Planladığı gibi de oldu.

Uzun zaman burada oturdu. Yatırım yapmaya özen gösterdi. Bu esnada beş, altı, yedi ve sekizinci çocukları da dünyaya gelmişti. İlk oğlu da askere gitti. Bir babanın en büyük hayallerinden biriydi. Büyük gurur duyuyordu. Oğlu askere gittikten birkaç ay sonra kendisin çok sigara içtiğinden dolayı ilk kalp ameliyatı oldu. Herkesi çok korkutmuştu Birkaç hafta yoğun bakımda kalmıştı. Askerdeki oğlu izin alıp gelmişti; ama neyse ki korkacak bir şeyi yoktu sağ salım çıktı ve sigarayı bıraktı. Artık çok geçti sigara birçok hastalığı başlatmıştı ve birkaç yıl sonra ilk oğlunu evlendirdi. 2001 yılında emekli oldu ve o yıl torun sahibi oldu. Evlatlarını da teker teker evlendiriyordu ve hacca gitti. Hayallerine sonunda kavuşmuştu: ama bu mutluluk çok uzun sürmeden yeni hastalıklar çıktı. Artık yaşlılık baş gösteriyordu.

Emekli olduktan sonraki hali...

YAŞLILIK

Yaş ilerlemişti artık eski gücü kalmamış torunları olmuş geniş aile olmuştu zor günlerin ardından mutlu aile tablosu çıkmıştı. Bu tablo uzun sürmedi. Kendisinde şeker hastalığı çıktı. Perhiz yapması gerekiyordu ama yapmadığı için daha kötü oluyordu vücut eski gücünü yitirmişti ardından KOAH hastalığına yakalandı. Sigara içmenin zararlarını daha çekiyordu. Kalp ise kendisini tetikliyor ara ara anjiyo oluyordu. 2013 yılında kalbin durması ardında hemen müdahale edilerek kalbe pil takıldı ve tıkalı olan iki damara stent takıldı. Sonra birkaç yıl sonrada bir stent daha takılarak tüm kalp çalışmaları yapılmış oldu. Bundan sonra tek tedavi ilaçlar, yeterli beslenme ve moraldi

Biz ise de en büyük tedavinin moral olacağı için ona sürekli yanında bulunarak moral veriyoruz.

2019 – Şu andaki hali...